

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
ШАХОВ СЕРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ**

01008, м. Київ, вул. М.Грушевського, 5. ел.пошта:

№ 295-1 -455/ВР

від « 14 » червня 2017 року

**Прем'єр-міністру України
Гройсману В.Б.**

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ
(в порядку ст.16 Закону України «Про статус народного депутата України»)

Шановний Володимире Борисовичу!

Звертаюсь до Вас щодо вкрай небезпечної ситуації, яка склалася на який розташований у м.Сєверодонецьк, Луганська область.

— один із вітчизняних виробників мінеральних добрив, виробник капролактаму та іонообмінних смол, аміачної селітри.

На сьогодні підприємство опинилося в дуже складному становищі.

З квітня 2017 року на Заводі не працює жоден з цехів. Близько чотирьох тисяч осіб переведені на 2/3 зарплати й вимушені знаходитися вдома. За останні півроку звільнилося близько тисячі працівників. Для порівняння, в 2015 році кількість становила понад шість тисяч працівників.

Через затримки із виплати зарплати й відсутність чітких перспектив роботи підприємства на майбутнє, його залишають висококваліфіковані працівники, яких потрібно «ростити» не один рік (на підготовку кваліфікованого апаратника виробництва аміаку чи карбаміду, потрібно щонайменше три роки за умови наявності вищої спеціальної освіти). А щоб стати технологом виробництва знадобиться 10 років практичної роботи.

Якщо найближчим часом ситуація на підприємстві не зміниться, відтік кадрів стане незворотним і через кілька місяців просто нікому буде пускати обладнання та керувати складним виробничим процесом.

До того ж закриття підприємства потягне за собою й цілий ланцюг соціально-вибухових процесів – безробіття, зубожіння, незадоволення людей та ін.... Державний бюджет недоотримає мільйони гривень податків і зборів.

Северодонецький є бюджетоутворюючим підприємством, майже 65% місцевих жителів, та близько лежачих міст є працівниками даного підприємства.

Через відсутність роботи та грошей люди доведені до відчаю.

1 червня 2017 року у м.Северодонецьк відбувся мітинг. За даними поліції прийшло до тисячі осіб. Люди, які з січня отримують зарплату мінімальними частинами, вимагали погасити весь борг і відновити роботу підприємства. Для багатьох – це єдине джерело існування.

На Северодонецькому людям винні 160 мільйонів гривень зарплати. Від підприємства залежить життя усього міста.

Росте криміногенна обстановка, розбої, грабежі. Злидні і ситуація яка склалася, змушує працівників йти на крадіжки –тягнуть аж до гвинтиків. Винаходять шляхи можливості прогодувати родини та дітей.

Обладнання підприємства ріжеться на металобрухт. В місті масово відкриваються пункти прийому металобрухту, які зростають на кожному кроці.

Через відсутність робочих місць місцевий приватний бізнес не бажає платити достойні гроші за кваліфікаційний труд – відповідь одна «на ваше місце сто бажаючих».

Зупинка ставить на межу виживання й цілий ряд пов'язаних галузей (енергетика, газ). Втрачає Укрзалізниця, будівельна, аграрна, хімічна галузі... Через безробіття - шалене навантаження на центри зайнятості, що тягне за собою додаткове навантаження на бюджет. Постраждають й супутні організації – проектні інститути, діагностичні центри, логістика. А на цих підприємствах також працюють люди, які можуть опинитися без роботи та поповнити ряди безробітних.

Під загрозою закриття Вищих навчальних закладів регіону, які були орієнтовані на підготовку фахівців в технічній галузі. Майже всі випускники були працівниками , чи пов'язаними з ним структурами.

У молодого покоління не залишається перспективи на майбутнє. Втрачаються всі мрії та можливості. Після зупинки підприємства - працівникам одна дорога, як у 90-ті роки, на ринок, торгувати носками. А серед цієї молоді вже є й високо кваліфікаційні кадри...

На даний період часу, в заводському обладнанні знаходяться так звані «мертві осадки», це небезпечні для життя речовини, за якими потрібен постійний догляд та контроль. Безконтрольне та безвідповідальне поводження, призведе до потрапляння отруйних речовин в ґрунт та річку Северний Донець, що призведе до екологічної катастрофи регіону.

Транспортне сполучення міста, а це в переважності тролейбусне сполучення, було спроектовано під потреби міського населення, яке працювало на

заводу належить більше десятка бомбосховищ, які на сьогодні не обслуговуються. У нас що закінчилася війна?.... І ці приміщення не потрібні?...

Страждає соціальна сфера. На балансі тому числі й дитячі табори – які мали можливість оздоровити до 5 тисяч діточок, на сьогодні не працюють, і все йде до простого розкрадання.

Все вищенаведене може призвести до соціального вибуху. В регіоні який відноситься до зони проведення Антитерористичної операції, недопустимо доведення до такої ситуації.

Вже активно розпочали свою роботу сепаратистко - настроєні елементи. Йде підрив ситуації з середини. Підривається авторитет української влади. Через зубожіння та зневіру, людей легко підбурити на будь які дії. Серед місцевого населення поширюються дуже небезпечні розмови.

Одна біда на Луганщину вже прийшла – «судами» - відпустили вбивць, Стаханівського міського голову, «Заступника міністра з вугільної промисловості» так званої «ЛНР» - все це негативно позначається на настроях людей, і не додає авторитету українській владі.

Якщо негайно не втрутитися в вирішення даного питання, ситуація може вийти з під контроль та привести до найжахливіших наслідків.

Вимагаю негайного реагування щодо вирішення даного проблемного питання. Зобов'язати всі відповідні міністерства та відомства здійснити перевірку вищевикладених обставин; зібрати комісію, виїхати на місце та розібратися у цій критичній ситуації; звернутися до правоохоронних органів та Служби безпеки України з метою недопущення розхитання регіону з середини.

Про результати перевірки та вжиті заходи реагування прошу повідомити мене в термін визначений чинним законодавством України.

З повагою,

народний депутат ВР України

С. Шахов